

dvemi pes, pod strehoj mačka, v hlevi je govedine in juvniac
dovolj, pa vse mrtev, brez življenja, jaka stori, kar mu je bilo
zapovedano in nese žalost pod oboje.

Druge dan pa pride mesto žale narlepši gospodična
Rujemu, se mu zahvali za rešenje, mu svoj oboje in z njo vse
svoje premoženje ponudi. Tudi zvonaj se je vse iz svojega
spanja prebudilo in grad, poprej zapuščen in pust je na enkrat
veseljen.

Brž zapove pesena gospodična voz pripraviti in v dveh
urah se jaka s svojo nevesto domu pelja. Ko brata oddalec
kovijs proti mlinu se peljati zagledala, mislita, da je vojnik
kakega inenitnega gospoda pravo pot zgrešil in tukaj sem
zasel. Brž letita vrn per hočeta cesto potkarati. Ali voz
obtoji pred mlinom in iz njega stopi od bratov zaničevani
jaka z rajsko devico. Kakor sta ga poprej brata zasmelo-
vala, tako se ga zdaj bojita, da se bo nad njima meščevali;
pa jaka je blazega prca, podari mlin bratom, se pri njima in
pri očetu poslovi per se nazaj v grad odpelja, kjer je svojo za-
ročnico domviti rečus živet.

Tudi slepa tica večer zno najde.

Mucoljica I. 1860/61. (A)

Slavko Janček
(št. 100000)

52 7/13

Orel in njegovi gospodarji.

Prepisano

Oče, ki je imel tri sine in čuti, da bo moral kmalo umreti, jih po-
kliče k svoji posteli ter jim reče: Druze ga vam nimam nič za-
pustiti, Rosamo enega orela. Rabite ga vsakendan in kleri ga
leo imet, da ga naj svoj dan preredit. Očevneje in starejši ga prvi

dan vzame, celi dan z njim vozi, ga dobro biča, jesti mu pouče
nepla. Drugi dan se pred volcom že pride mlajši brat po opla
da bi z njim sad v mesto popeljal. Ko opla od bičanja čisto
okroglega vidi, reče: Moj brat ti je dobro klajo polagal, eden
dan je lahko brez jesti preživil, naj ti pa mlajši brat jutre
kreme polaga. On mu celi hubi! dan nič jesti ne da, am-
pak ga prav pri dno pičganja. Tretji dan je bilo ravno ta-
ko; naj mlajši brat praviš jaz vidim, ti boš čisto okrogel
postal, brata sta te presci dobro redela; če se en dan postiš
nič ne denes, boš bolj in lahkjeji letel. Opla lastota spremre,
na tla pade in več ne vstane.

Tako in robeden bratov pravega dobitka pri opla
in cel.

Narodno:

327/14

Novljica II. 1864

Jernej Voh

Kaj Dunajčani znajo.

Netki madjarški plemenitaš pride v glavno mesto avstrijsko.
Večkrat je že plisal, kako prebrisa ne glave so Dunajčani. Toda
se v veliko gostilnico, in ker bi se rad njihove prebrisanost preprical,
poprosi natakarja, naj mu kaj novega poklaže. Natakar vidov
sklon in a opraviti, položi roko na mizo in veli oger po nji vdariti.
Ko madjar roko k mahljeju povzdigne, spredmuzne natakar svojo
roko, in oger pomizi lepi, da okna zaklepetajo. Venelega pa
zapusti ta gostilnico, zakaj naciul se je kaj novega. Na ulici
veča starega prijatelja. Bita rhu je ta najboljša priložnost, se
s svojo vednostjo pobahati. Položi ledaj roko, ker drugoga blizo
ni bilo, na svoj nos in veli prijatelj ga po roki vdariti.
Prijatelj se k mahljeju pripravi, oger pa med tem svojo roko